



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У 15256/20
07.04.2022. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Снежане Бјелановић и мр Николе Китаровића, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца из против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја закључка број: 071-01-4532/2019-03 од 01.09.2020. године, у правној ствари слободног приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за надокнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним закључком обустављен је поступак по жалби тужиоца, због непоступања Привредног суда у Сремској Митровици по његовом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 19.08.2019. године.

У тужби, поднетој Управном суду дана 09.09.2020. године и поднесима од 01.02.2021. године, 10.03.2021. године, 15.11.2021. године и 17.01.2022. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог и навео да је у жалби тражио да му Повереник пружи информацију од јавног значаја-име и презиме председника Привредног суда у Сремској Митровици, по ком захтеву Повереник није поступио. На основу изнетог предлозио је да суд усвоји тужбени захтев, поништити оспорени закључак, обавезе туженог да, у поновном поступку, донесе ново решење којим ће поступити по захтеву, пружи му тражене информације, као и да суд обавезе туженог да плати трошкове управног спора у висини колико буду износили.

Тужени орган је у одговору на тужбу оспорио све наводе изнете у тужби из разлога наведених у образложењу оспореног решења па је предлозио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка, произлази да је тужилац, дана 06.09.2019. године, поднео жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, због непоступања Привредног суда у Сремској Митровици, по његовом захтеву од 19.08.2019. године, којим је тражио име и презиме председника Привредног суда у Сремској Митровици који је доставио податке о судији тог суда Љилјани Комшић, Високом савету судства у Београду, све у складу са одредбом члана 72. став 2. Закона о уређењу судова. Поступајући по жалби Повереник је дана 09.09.2019. године, доставио жалбу Привредном суду у Сремској Митровици, као органу власти из члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ради изјашњења, па је исти обавестио Повереника да је по предметном захтеву поступљено дописом Су VIII бр. 43-1/2019-23 од 04.09.2019. године, који је у прилогу доставио са доказом да је исти уручен тужиоцу дана 10.09.2019. године. Орган власти је наведеним дописом од 04.09.2019. године обавестио тужиоца, између осталог, да је Високи савет судства први пут установљен Законом о Високом савету судства које је објављен у Службеном гласнику РС број 116/2008 а на снази је од 31.12.2008. године; да је даном конституисања, односно 06.04.2009. године Високи савет судства преузео надлежности Високог савета правосуђа које су прописане Законом о судијама ("Сл.гласник РС", бр. 63/01...46/06-др.закон), а истог дана је престао да важи Закон о Високом савету правосуђа ("Сл.гласник РС", бр. 63/01...61/05) у делу који се односи на судије, сагласно члану 61. закона; да је Високи савет правосуђа установљен Законом о Високом савету правосуђа ("Сл.гласник РС", бр. 63/01) почео са радом 01.01.2002. године; да је у 2002. години све до 31.12.2009. године председник Трговинског/Привредног суда у Сремској Митровици била судија Душанка Петаковић, која је у пензији од 01.01.2010. године, да члан 72. Закона о уређењу судова прописује да податке које лични лист садржи, Високом савету судства прослеђује председник суда и да је одговоран за њихову тачност, као и лице на које се подаци односе, ако их је оно саопштило. Тужилац је поднеском од 10.09.2019. године потврдио да је примио наведени допис органа власти од 04.09.2019. године, истичући да орган власти истим избегава да достави тражене податке уз "небулозна објашњења". Изјашњавајући се поводом наведеног поднеска орган власти је навео да је на захтев тужиоца јасно одговорено да је тадашња судија Душанка Петаковић, била председник Привредног/Трговинског суда у Сремској Митровици у периоду од 2002. до 31.12.2009. године у ком периоду је формиран Високи савет правосуђа, чији је следбеник Високи савет судства и да с обзиром на то да се тужилац у свом захтеву позвао на члан 72. Закона о уређењу судова и да му је познато да податке које садржи лични лист судије прослеђује председник суда, нејасно је који део одговора сматра "небулозним објашњењем". Тужени орган је, имајући у виду да је орган власти, након изјављене жалбе, поступио по захтеву жалиоца и доставио му одговор, у смислу одредбе члана 24. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са

чланом 214. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16), одлучио као у диспозитиву тог закључка.

Одредбом члана 24. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС" бр. 120/04...36/10), прописано је да ће, ако орган власти, након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, тражиоцу омогући приступ информацијама или по захтеву одлучи, повереник донети закључак и обуставити поступак по жалби. Поступак по жалби се обуставља и када тражилац одустане од жалбе.

По оцени Управног суда, имајући у виду утврђено чињенично стање и цитирану законску одредбу, правилно је поступио тужени орган када је оспореним закључком, уз претходно правилно и потпуно утврђено чињенично стање, без повреда правила поступка, обуставио поступак по жалби тужиоца, изјављеној због недобијања тражених информација по његовом захтеву од 19.08.2019. године. Ово стога што је у предметном поступку, а код чињенице да је орган власти, пре доношења одлуке по жалби, поступио по захтеву тужиоца и доставио му тражену информацију у виду дописа под бројем Су VIII бр. 43-1/2019-23 од 04.09.2019. године, а који је тужилац примио дана 10.09.2019. године, у конкретном случају, био испуњен услов за обуставу поступка, прописан цитираном одредбом члана 24. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Суд је ценио наводе тужбе али налази да, код изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке у предметној управној ствари.

Са наведених разлога, а налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду његов успех у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредаба члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 07.04.2022. године, 21 У 15256/20

Записничар
Крстина Јовановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

